

2.

In ons dorp worden veel verhalen verteld. Van mond tot mond gaan ze, al vele honderden jaren. Het allermooiste verhaal wordt maar sinds kort verteld. Het gebeurde in de zomer van vorig jaar. Toen we nog niet een dorp waren, maar twee halve dorpen.

Duifje streek in ons dorp neer als een frisse wind na een hete dag. Eerst was er niemand die haar zag.

Behalve ik.

Ik zag haar toevallig toen ik de rivierbedding volgde tot de grens van het Gebied van Zonder. Daar was een stukje niemandsland. Het stelde niet veel voor: wat rotsen en een strandje. Daarachter begon het Gebied van Met. Daar mochten wij Zonderlingen niet komen. Op bevel van de Leider van Met. En ook op het bevel van de Leider van Zonder. Die laatste is mijn vader. Het maakt van mij geen prins, alleen maar een bijzondere Zonderling.

Op donkere avonden werd altijd maar weer verteld
hoe er lang geleden tweedracht was gezaaid in het dorp.
Het duurde een tijdje voor ik begreep dat tweedracht
geen gewas was, maar een ruzie.
'Een ruzie van niks,' zei de een.
'Een wissewasje,' suste een ander.
Een wissewasje dat een dorp verscheurde?

Ik vroeg aan iedereen hoe het begon.
Niemand wist het nog. Het dorp werd in tweeën
gesplitst en de mensen meden elkaar als de pest.
Als ze elkaar toch ontmoetten, ging ruziën vanzelf.
Zo was het en zo leek het altijd te zijn geweest.

Ik negeerde de twee scheefgezakte bordjes waarop stond: 'Einde van het Gebied van Zonder, geen toegang voor Zonderlingen' en 'Begin van het Domein van Met, alleen toegestaan voor Metters met een pasje'.

Alle Metters hadden er een, zo'n pas. Het was een indrukwekkend vel papier dat op de juiste manier gevouwen moest worden en in een hoesje paste. De Leider wilde altijd heel precies weten wie er in zijn gebied woonde. Hij raakte helemaal de kluts kwijt als er eentje te veel of eentje te weinig was bij een telling.

Mijn vader lag daar niet wakker van. Voor hem hoefden de bordjes niet. 'Zonder gaat het leven ook door,' zei hij dan.

Maar de Metters deden moeilijk en toen zei vader: 'Ach, doe maar.' De Metters wachtten, maar mijn vader deed niets, dus liet de leider van Met een bord maken. Dat veroorzaakte weer een grote rel.

De Metters stuurden een rekening voor het maken en het plaatsen van het bord, de Zonderlingen wilden niet betalen ...

De kloof tussen ons werd weer wat dieper.